

ЗНАКИ РІВНОСТІ

ВИПУСК 4
ОСІНЬ 2019

UA

фото: Катажина Ронек (польс. Katarzyna Roniek)

Дрег, як мистецтво

Нікого не потрібно перекопувати, що фламенко — це складно. Безумовно, знадобиться понад п'ять уроків, перш ніж вийти на сцену й хорошим танцем полонити серце й душу аудиторії. Про феномен, відомий, як дрег (напевно походить від фрази «бути вдягненим як дівчина»), можна сказати схоже. Від початку, це слово стосувалося тільки виконавців-чоловіків, які удавали себе за жінок. Вони одягали строкаті сукні, жакливі перуки і яскравий, майже карикатурний макіяж. Однак, не кожен сміливець, хто одягає високі підбори, перуку й кольорову, мерехтливу сукню, може з чистим сумлінням називатися дрег-квін. Як і фламенко, дрег — це мистецтво, яке потребує важкої роботи. Для людей, які займаються дрегом — це майже філософія життя.

Походження мистецтва дрегу не до кінця зрозуміле. Чоловіки, які видавали себе за жінок, були відомі ще за давніх часів, а також у Шекспірівському театрі й італійській опері. Того часу ніхто не дивувався акторам-чоловікам, які переодягалися в жінок. Зміна в сприйнятті відбулася під час, так званої «прогресивної ери» в США (на зламі 20-го століття). Тоді дрег, як форма мистецтва, почала асоціюватися на краще, чи гірше з ЛГБТК(А+)-спільнотою і, цей тісний зв'язок зберігся дотепер.

зок зберігся дотепер.

Цікаво, що в Польщі перформанси, які на сьогодні могли б вважатися прикладами дрегу, уперше з'явилися в міжвоєнний період. У фільмі 1937 року «На поверх вище» Євгеніуш Бодо (польс. Eugeniusz Bodo) переодягнувся в Mae West (англ. Mae West) і заспівав пісню Sex appeal. Роботу, яку розпочали до війни, продовжує єдине постійне польське дрег-квін-ревію, засноване 2015 року Генріком Пасютом (польс. Henryk Pasut), продюсером і власником розважальної агенції «Фаро». Він так описує свою мотивацію зі створення ревію: «У всьому світі дрег-квін-перформанси захоплюють велику кількість людей. Чому це не може відбуватися й у Польщі? Я зацікавився ідеєю ревію, аби, так би мовити, вирізатися. Я хотів показати всім, що дрег, як мистецтво, має великий сценічний потенціал. У дрег-квін-клубах, дрег зазвичай гарнір, якийі доповнює веселощі. Я хотів влаштувати повномасштабне шоу з відповідними декораціями, які не були б лише гарніром, а стали б головною стравою, поданою вишукано й зі смаком, із художньої точки зору».

Павел Рупала (польс. Paweł Rupała) — зірка, яка асоціюється з ревію від початку заснування й, виступає під сценним ім'ям Папіна Макквін (англ. Papina McQueen).

// Матеуш Гєндзба (польс. Mateusz Gędzba)

Замолода для Віллас

«Виступи роблять нас невимовно щасливими», говорить Павел Рупала, відомий, як Папіна Макквін, серед театральної й телевізійної аудиторії.

Матеуш Гєндзба з федерації «Знаки рівності» говорить із дрег-квін Папіною Макквін, він же Павел Рупала.

Де Папіна Макквін провела минулу новорічну ніч?

Папіна Макквін провела ту особливу новорічну ніч у Парижі з Павлом Рупала. Її запросила до Франції директорка парижського театру Єлизавети Черчук (фр. Théâtre Elisabeth Czerczuk), яка раніше побачила Папіну на сцені театру «Барака» (польс. Barakah) у Кракові. Папіна, — представниця єдиного в Польщі дрег-квін-ревію, була в хорошій компанії новорічної ночі, адже тоді виступали легендарні Мулен Руж і Лїдо. Ревю-перфор-

манс став кульмінацією напруженої підготовки, яка нерідко проходила в метушливій атмосфері. Наприкінці першого акту, однією з несподіванок стало те, що паризька аудиторія добре знала пісню Марилі Родович (польс. Maryla Rodowicz) «Нехай живе бал» (польс. Niech żyje bal) і підспівувала її разом із трупою.

Ми закінчили ревію за 20 хвилин до опівночі, після чого стався ще один сюрприз вечора. Французи зазвичай спокійно чекають за столиками поки годинник не проб'є опівніч, тоді як польська трупа почала гучний відлік у типовій для Польщі гучній манері. Опівночі Папіна стрибнула на бар, іноді зачіпаючи веселих гостей туфлями, танцювала і вела гуляння до четвертої ранку.

Переїдемо від подорожей до того, як ви починали. Скільки часу вже виступаєте, як Папіна Макквін?

Я переодягаюся вже протягом шести років, три, з яких професійно, за що отримую гроші. Сценічне ім'я Папіна Макквін було моєю ідеєю. Прізвище «Макквін» є ніби доповненням, що як на мене, трапляється в сценічних дрег-іменах майже в кожній країні. Я навіть не знав, що є такий дизайнер, як Александр Макквін, коли обрав це прізвище. Папіна — це ім'я, яке я почув на радіостанції.

Кар'єра Папіни почалася з акторських прослуховувань у театрі «Заглемб'я» (польс. Zagłębia)

у Сосновці. Виявилось, що мені протистоять виконавці й виконавиці, які мають різноманітний акторський досвід за плечима (вони працювали, наприклад, з режисером Войцехом Смажовським (польс. Wojciech Smarzowski) й акторкою Христіною Янда (польс. Krystyna Janda). Не дивлячись на це, продюсер Яцек Бунш (польс. Jacek Bunsch) запропонував мені роль дрег-квін в одному з його шоу. Я погодився, навіть не розуміючи тоді, хто така дрег-квін.

Так було, допоки я не почав працювати над шоу, і не зрозумів, скільки зусиль докладає акторська трупа. Я заглибився в тему дрегу: почав читати книжки, уперше подивився фільми «Прісцилла, королева пустелі» і «Клітка для пташок». Згодом я з'явився в дрег на геловінській вечірці в Катовіце. Там я зустрів інших дрег-квін, які запросили мене на фестиваль у Варшаві. Я наважився взяти участь і, посів третє місце серед двадцяти чотирьох.

Це був мій найперший виступ під фонограму. Після успіху на фестивалі, я почав надсилати свої фото й записи в різні рекламні агенції — Папіна любить похизуватися (сміється). Розважальна агенція «Фаро» Генріка Пасюти — єдина, що відповіла. Роками пізніше (ми зараз у дружніх стосунках) Генрік сказав, що мої записи були доволі аматорськими й наївними, але він побачив щирість і рішучість, саме через це й запропонував співпрацю. Ми почали з монологів і вигадали образ стюардеси (Air Hostess en Passant), натхненний Пем Енн. Згодом він був добре прийнятий у ревію. ▶

